

שמואל אומני, אמרגנה של הזמרת מירי אלוני, טוען שהוא היה התפרץ למישרדו של נחמן שני. מפקד גלי צה"ל. כפי שנאמר בשבועון זה (העור לם הזה 20.8.86) ובשיאר העיתונים.

הזמרת הפגישה רישמית, אחרי רחיות ארוכות והזות הפגישה לתאריך אחר. לא ידעו עלינו כשהגענו לשער, וגם כשהגענו לחדרו של נחמן שני לא ידעו עלינו, ואף לא הזמרת אותנו לשבת. כששאלנו מה העניינים, ענתה המזכירה, בחצי פה, שנחמן שקוע בשיחת טלפון. היא נכנסה אליו, יצאה, ולא אמרה לנו דבר.

אחרי כ-10 דקות דפקה מירי על הרלת ונכנסה לחדר של נחמן. היא מצאה אותו יושב כשהביכיים שלו על השולחן, רכון אחורה ומדבר בטלפון. הוא לא מצא לנחון להתנצל או להכיר בקיומה. מירי פנתה אליו ואמרה לו שאם השיחה תימשך הרבה זמן, היא לא תוכל לחכות. נחמן ענה לה: "או תלכי". הוא לא שינה את תנוחתו, ולא עשה שום מחווה של נימוס המתבקשת מהיותה של מירי אשה. מירי פתחה את הרלת וברמעות בעיניים אמרה לי: "תראה מה הוא אומר לי".

נכנסתי לחדר, הרך הרלת הפתוחה, וראיתי את נחמן יושב באותה הפוז. אמרתי לו שאני לא חושב שזה מתאים לו להתנהג כך ולשבת כך. הוא אמר לי: "או תלונן ותצא מהמישרד שלי". או חלו בינינו חילופי דברים חריפים. השתמשנו בשפה נקייה, אך בוטה. אמרנו לו שעבודתו עכשיו היא לפגוש



זמרת אלוני (בהופעה) אז תלכי"

אותנו, ולא לדבר בטלפון. נחמן עזב את המישרד. בדרךנו הביתה באו שני רבייסרנים והפעירו בנו לשבת. לא ללכת. ולברר את העניין. לא באתי לבקש שישמיעו את מירי. באתי בהצעות בקשר לתוכניות שהיו לי לגבי מירי ולגבי עצמי, ועל הביקורת שאני מותח על מדיניות השידור והסלקציה של התחנה. הקצינים הציעו לנו לכתוב מיכתב. כך עשיתי, לפי ניסוחם שלהם. כתבתי שאני המום מהתקל. כשום שלב לא התנצלתי. הצעת לי גם לשמוע את תקליטיה שדרים של מירי.

# בושש נגד רותם

מיכתבים להארץ והם שאלו מדוע אין מפרסמים את המיכתבים האלה. מכיר מערכת הארץ. גרעון לוי, הבטיח לפרסם כל מיכתב שיהיה מנוסח בלשון תרבותית. באחד המיכתבים הראשונים שהגיר עו למערכת, ררשה קוראת בשם תחיה רוז, "לסלק את הזקנה האימהית" המיכתב לא פורסם. קרוב לוודאי שהסיבה לאיפירסומו נעוצה בניסוח הבלתי-תרבותי של תוכנו — שירד

תחת הכותרת הבולטת "לסלק את הילדה האימהית". גם קוראיה הקבועים של הגברת בושש, המורגלים בכתיבתה הבוטה, הארסית והבלתי-מפוגנת בשנים האחרונות, נדהמו הפעם מעוצמת הגסות. כמה קוראים שלחו מיכתבים למערכת עיתון הארץ. באחד מהמיכתבים כתב קורא: "אפילו אצל פושעים קשור חיים יש אתיקה, כללים והתחשבות. מה עם העיתונאים?".

היד הכותבת מטה, אל מתחת לחגורה, וכשהיא מגיעה לשם מתחילות הרגליים לדבר — והן בועטות חזק. אחרי הבעיטה כבר אין טעם לברר מי הוא הנבעט ומה פישעו, אם בכלל. העורכים בדפוס, שכבר חיכו ליציאה זמן רב, חוטפים את הנייר ומדפיסים את תוכנו כדי לסתום את החלל הריק בעיתון של מחר. **בוטה וארסית.** זה אינו קורה כי כל העיתונים. מאז פרצה רותם הקטנה

תמיד כאלגנטיות ולא תמיד הם מכקרים את הראוי לביקורת. רותם לא ידעה שמבקר, החייב למסור את הכתבה שלו לעיתון בשעה מסוימת, יושב לפעמים מול הנייר ואין לו מה לכתוב — כי הוא אינו מבין בכימיו, אין לו ריעה על התסריט, ואין לו מושג כיצד עורכים טרט. ובכל זאת, בדפוס מחכים לרשימה שלו, והוא צריך לכתוב משהו. ואו, בהיסח'הדעת, לפעמים מתוך מעידה של ביטחון עצמי מופרז ולפעמים מתוך רישעות גרידא, נופלת



## הדה בושש (ימין) תקפה את רותם אשבל (משמאל) בגסות והילדה בת העשר בכתה כל הלילה



לרמתה של הגברת בושש. בעיתון הארץ מכירים כנראה את הפיתגם הלאטני האומר: "מה שמותר ליופיטר אינו מותר לשור", או, כמילים אחרות, מה שמותר לעיתונאי, אסור לקורא. רותם בכתה לילה אחר. אחר-כך היא חזרה לשיגרת-חיייה. בימים אלה היא עסוקה בעטיפת הספרים והמחברות לקראת תחילת הלימודים בשבוע הבא. רותם עולה לכיתה ה'. להדה בושש אין לאן לעלות. מסתבר שגם אין לה כבר לאן לרדת.

**אלוהים והשור.** הוריה של רוז תם ניסו להסתייר ממנה את העיתון ואת הכותרת האימהית, אבל כמו תמיד נמצא מי שהראה לילדה את הקטע. רותם בכתה כל הלילה. היא עוד לא מבינה שזה חלק מהמישחק, ושצריך לפתח נוגדנים לארס. היא עודה צעירה. כשתתבגר, היא בוודאי תדע להגן על עצמה ואולי לכתוב מיכתבית-שובה לגברת בושש. בינתיים פנו הוריה של רותם בתלוי נה ליו"ר מועצת העיתונות ולמערכת הארץ. נודע להם שאנשים רבים כתבו

מאלמוניותה, היא רואינה, צוטטה וצולמה כמעט בכל עיתון בארץ. היו שאהרו אותה מאור, היו שבין השורות התגנבה להם טיפטיפה ביקורת, בעי קר על הטכסט ששמו נפיה ועל הדי כמיו. אבל כל העיתונאים זכרו היטב שה"סיפור" שלהם היא רק בת 10, עם רגישויות של בת 10 ופחדים של בת 10. רק עיתונאית אחת שכחה עם מי יש לה עסק, או שהתעלמה מכך בכוונה. הרה בושש, מוותיקות כותבי-הביקורת, פירסמה רשימה בעיתונה, הארץ.

לא היתה לנחמן שום זכות להפנות את תוכן המיכתב לעיתונות. המיכתב הופנה אישית אליו. כתבתי את המיכתב תב בהמלצתם ובהתערבותם של שני הקצינים, אחר קציני-היהול והשני קצין טכני.

הטיף לו צופה ירושלמי נרגז. "זה מושך אחרים ללכת בעיקבותיהם!" סיגנו דומה נקטו פקידים מי משרד-החקלאות, שזעמו על כך שיש ראלים אלה משתמשים, בעצם, בידע אבלי הגל השני, והגדול יותר, היה של חקלאים, מושבניקים וקיבוצני קים, שהכתבה הרליקה כמחום רעיון. רבייסרבים פנו לעזון וביקשו את הכתיבות של החברות החקלאיות המייצאות ידע ומומחים לחו"ל. אני מומחה לגידול פרחים. הסביר לו מושבניק מתוסכל. "פעם חייתי מצויין, אבל בגלל המדיניות הכושלת של הממשלה שקעתי בחובות איריים והפסדתי את כל רכושי. עבודה בחו"ל היא הדרך היחידה שלי לצאת מהחובות ולחיות כמו בן-אדם." עזון מבקש להודיע לכל הפונים אליו: "אחרי פירסום הכתבה סיימתי את הטיפול בעניין. לא אספק כתובות לאיש, אני לא לישכת-עבודה".

ההסדרות נמצאת במלכודת, שכן צלמי הפילמים עובדים רק ארבעה ימים בשבוע. העורכים עובדים ממישה ימים בשבוע, ובדירוג העיתונאי יש בעלי-מיקצועות שעובדים רק ארבעה ימים בשבוע. להסדרות, אם תחליט לקבל את הפורשים, יהיה קשה להתמודד עם העניין, שכן מחר יבואו אליה נציגי ענף אחר במשק, ויבקשו תנאי-עבודה כמו לפרושי ועדי-העיתור נאים. השבוע אף אימו הפורשים כי לא יכינו כתבה למבט. כל עוד לא יתקבלו דרישותיהם.

ווייה באילת. השבוע חזרו אורי פורת ומישפחתו מחופשה בת שבוע כמלון סונסטרה. גם רוברת רשות-השידור, **ירדנה הראל**, עשתה את חופשתה באילת. ואילו השבוע ירדו חיים יבין ומישפחתו לעיר הדרומית, ובשלב זה שקט בכניין הטלוויזיה בירושלים. כשיחזרו הכל מחופשת-ההיקי, צפוי סתיו סוער בכניין. מי שחופשתו הופרעה היה מנכ"ל רשות השידור, שהוצף בקריאות טלי פוניות בעיקבות סירובם של הטכנאים לצאת לקאמרון. הם דרשו תוספת שעות-נוספות עבור נסיעתם לשם, והמנכ"ל גאלץ לוותר על שעות-שמש, לטובת משאזומן עם ראשיה-טכנאים.

**מאחורי המירקע צמד-חמד** הקרב הסתיים. נפתח מיכרו לתפ" קיד עורך מבט. ניגשו למיכרו **מנשה רוז, יעקב אחימאיר ורפי חלבי**. ככיו במחלקת-החדשות בטלוויזיה אומר שמי שיזכה במיכרו יהיה, בסופו של דבר, יעקב אחימאיר. אך הטענה הנשמעת היום בכניין-הטלוויזיה היא שיעקב אחימאיר יתמנה כעורך-על של מבט ושל מחלקת-החדשות, ומי שמעשה יערוך את מהדורות מבט יהיו הצמד-חמד **יעל חן ורפי חלבי**. טוענים שזו האפשרות היחידה לנסות ולקדם את שני עורכי-מבט אלה, שכן לכל ברור שחלבי חזן לא יצליחו בכל מיכרו, בשל דיעותיהם הפוליטיות. בכניין-הטלוויזיה טוענים שפתיחת מיכרו, ואי-מינויו של קרפין כעורך מבט, הם הצלחה גדולה של **חיים יבין ויאיר שטרן**, שעשו הכל כדי למנוע מקרפין את התפקיד. שטרן וחלבי אף נראו השבוע חוגגים את ניצחונם הקטן בהרמת כוסית בצריף הירושלמי.

**רזים לשרות זרים** בעיקבות כתבתו הטלוויזיונית של **חנן עזרן**, לפני שלושה שבועות, על החוות החקלאיות שהקימו ישראלים בדרום-אמריקה ובאפריקה, הוצף עזרן בעשרות מיכתבים ובקריאות טלפרי ניות. הגל הראשון כלל נזיפות. "אסור לך לשרד כתבות שבהן מראים איך ישראלים מצליחים להסדר בחו"ל".

**מחכים לפיצוץ** צלמי הפילמים, הווידאו ועורכי-סרטים פרשו מוועד-העיתונאים. **עזרן רא שמואל, נציג צלמי הפילמים, עזרא חליפא, נציג צלמי-הווידאו ואורי זאנה, נציג עורכי-הסרטים** החליטו לפרוש. השלושה, המייצגים כ-30 איש, פנו להסדרות. בתחילה הם קיבלו גיבוי מאיש ההסדרות, נציגו של הכרפלד. אך הנהלת רשות-השידור הודיעה לנציגים אלה כי היא אינה מכירה בהסכמים שהם עשו עם ההסדרות, ואימה כי מי שיעשה סנקציות, יושעה מרשות-השידור. השלושה מנסים לעשות מהפכה ברשות-השידור. הם טוענים שהשכר שהם מקבלים הוא מועט, ולדעתם יוכלו להשיג יותר אם ילכו לברם למשאזומן. אגודת-העיתונאים דרשה מנציגי הפרושים להחזיר את תעודות-העיד תונאים שברשותם, שכן אינה מכירה בפרישה.

**נחיס באילת** הקרב הגדול על מינוי עורך מבט הסתיים בינתיים. **מובאל קרפין**, ה נתמך על-ידי **חיים יבין**, יגש למיכרו על תפקיד עורך מבט. עד למיכרו נופשים ראשי-הטל-

הפתעה לעורכת הפתעה לאינעימה היתה השבוע לשולח שמרלינג. ראש מערכת קול ישראל בחיפה. כיום השישי האחרון הכינה שמרלינג כתבה ליומן השבוע על תאונות דרכים. הכתבה היתה על תאונת האוטובוס ככביש תליאביב חיפה, שבה נהרגו שני אנשים ועוד 20 נפצעו. בשעה שישבה באולפן וכתבתה החלה להישמע מעל גלי האתר, נשמעו מחוץ לאולפן הריקות בלמים וקולות-ינפץ עזים. שמרלינג התבוננה אל מחוץ לאולפן. ולהפתעתה איתה מכונית שנכנסה במכונית הולוה שלה. וכך, תוך כדי שידור כתבתה על תאונות-הדרכים, זכתה שמרלינג עצמה להיות ערה לתאונות-דרכים. ורווקא במכוניתה. הנזק: 1000 דולה.